

(המשך מעמוד 5)

להגן על המדינה, נכללים בהגדרה זו? האם מתאימים לכך רכבות האנרכים, המאמינים בחוק שניתן לפני 3200 שנים בהריסיני, שאינו משתנה ושאינו ניתן לשינוי על-ידי שום רוב, והמב"קשים להפוך את התורה הזאת לחוקת המדינה?

החרדים אינם רוצים להשתייך לאר"ם הישראלית. הם שונאים אותה, הם רואים בה גוי ככל הגויים. הם מבקשים לשכור אותה, ולשים במקומה את הגוי הקרוש, העם הנבחר, שחוקיו הם חוקי התורה ומנהיגיו הם גדולי התורה. לנו אין חלק בגוי שלהם, ולזה אין נחלה באומה שלנו. כשראו שאי אפשר להילחם בה מב"ח, הם החליטו לחזור פנימה ולכרסם בה מבפנים. הדיבורים על "המשתף לכולנו" ועל "גשר ההבנה" הם מסך עשן, שמאחוריו מתנהלת המיתקפה המתמדת, הבלתי-נלאית.

ההתאבדות

אין סירוש הרב שאין לחרדים מקום במדינת-ישראל. אין צורך להיות שייכים לאומה, כדי להיות אזרחים שוויוניים במדינה.

כאזרחים, הממלאים את חובתם למדינה על פי חוקי ונככלל זה החובה לשרת בצלה כאשר הרוב בישראל יחליט סוף-סוף להחיל עליהם חוק זה, מגיעות להם מלוא הזכויות המוכסחות לכל אזרחי-המדינה, בלי הכול אומה, רת, גזע, לשון, מין ועדה. אולם טירוף הוא לשתף אר-

הרבי מלובאביץ מכירה פומבית

תם בשילטון המדינה — מדינה שהם מתנגדים לעצם מהדהדתה.

אם הרוב החילוני במדינה מאפשר זאת, מתוך שיקולים עולמים של פוליטיקאים, הרי זה מעשה של התאבדות, מעשה של בגידה במדינה, בעיטה בכל אשר בנינו, בכל אשר לחמנו לו.

טירוף הוא למחן בכספי המדינה את מערכת החינוך ושאר המוסדות החרדיים, אשר כל מטרתם היא לגרל דור הצעיר הזה, כדי לשכור בכוא העת את מדינת-ישראל שלנו, ולהקים במקומה מדינה שלא תהיה שלנו, ושלא נובל לחיות בה.

טירוף הוא להמשיך כמישחקים של סובלנות" מזויפת וחרסיסרית, להירכע לטכסים שאיננו מאמינים בהם, לתחוב פתקים לכותל, להתרפס לפני הדת באיצטלה של "מסורת", לשבח את הכת האלילית של "החרדים בתי שובה", לחייך בסלחנות מול גילויים נתעבים של מאגיה שחורה, אמונות טפלות וכישופים, ולא חשוב אם מקורם נגטו האשכנזי או המזרחי.

הסיתרון הוא לא רק הסדרה מוחלטת, טוטאלית, של הדת מן המדינה, אלא גם סתימת כל פירצה, כגון הסגירה ל"מסורת".

הדת היא כמו סם. מסוממים רבים "חזרו בתשובה", ולא במידה. ולא במיקרה הגיעו אנשים פרימיטיביים כי

השבועון הניו־יורקי „ווילאג' וויס" חשף פרשה ששום עיתון ישראלי לא העז לפרסמה — המועמד לנשיאות העסיק עוזרים נאציים, למרות שידע היטב מי הם

הנשיא המקיפים את בוש

כאשר פירסמו עיתונים אמריקאיים כי שיבעה עוזרים במטה הבחירות של ג'ורג' בוש היו קשורים בעבר לתנועות פאשיסטיות ונאציות באירופה, מיהר בוש לפרסם, והצהיר כי לא ידע דבר על עברם.

השיבעה היו חברים בגוף אמריקאי, הקרוי מועצות קבוצות המורשת, לפחות מאז שנת 1949. כאשר הודחו בספטמבר, לא הכחיש איש במפלגה הרפובליקאית את היותם אנטי-שמיים מובהקים. למעשה, מיוצר של ההנהלה הארצית של המפלגה הרפובליקאית שבוש עמר בראשה משנת 1973, מראה כי בוש ידע בניירור את עברם האנטי-שמי של השיבעה, ואף רגא לתמיכה מלאה של המפלגה לקבוצות המורשת.

למרות שבוש טרח מאוד להצהיר כי לא ידע דבר על עברם של השיבעה, הרי שהמידע על-כך לא היה חדש. שנתיים לפני שבוש קיבל את תפקיד יושב-ראש ההנהלה הארצית הרפובליקאית פירסם וושינגטון פוסט חשיפה יסודית של קבוצות המורשת, שתמכו בריצ'ארד ניקסון. שניים מתוך השיבעה שפוטרו בספטמבר, פיל גוארינו ולסלו פסטור, היו רמויות-מפתח בתחילת קיר של פוסט. גוארינו, לשעבר כומר קתולי, הואשם בכך שהיה חבר בקבוצה הפאשיסטית האסלאמית פרו-פנוריה. פסטור הודה בתחרות במיץ לגנה הפאשיסטית ההונגרית, עלבן החץ, וגם בכך שהיה שליח המפלגה לגרמניה הנאצית במילחמת-העולם השנייה.

תמיכתו של בוש בקבוצות המורשת וכתה בשבחים רבים במיזכר של ההנהלה הרפובליקאית משנת 1976, שנכ"תב בידי מנהל קבוצות המורשת, הקרוי לונג ג'יי ניימסצקי, אל רוברט קיטר, מראשי ההנהלה.

החלק המעניין במיזכר של ההנהלה הרפובליקאית משבח את הצלחת השיתוף לוחות הלאומניות-אתניות, ותפקידן בייצוב המדיניות והמצע של המפלגה הרפובליקאית. (הכוונה היתה למדיניות האנטי-סובייטית של שרה-הווארד הרפובליקאית ג'ון פוסטר דאלס, שהציג טיפוס בטיפוח המילחמה הקרה בשנות ה-50).

ב-19 ביולי 1983 השתתף ג'ורג' בוש בבית הלבן, יחד עם הנשיא רגון, בדיון על הדרכים לגיוס המיעוטים

שכל ישראלי יוכל להשתייך אליהם כלב שלם ובנפש חפצה, מבלי להרגיש בניכור כגלל מוצאו.

לא אומה אשכנזית, לא אר"ם מה מזרחית, אלא אומה חדשה, ישראלית חילונית, בונה ארץ ויוצרת-תרבות.

שכל ישראל יוכל להשתייך אליהם כלב שלם ובנפש חפצה, מבלי להרגיש בניכור כגלל מוצאו. לא אר"ם מה מזרחית, אלא אומה חדשה, ישראלית חילונית, בונה ארץ ויוצרת-תרבות.

האתניים במערכת-הבחירות הקרובה של 1984. הנשיא רגון לחץ בפגישה זו את ידו של לב דובריאנסקי, שהיה אז שגריר ארצות-הברית לאיי-הבאהמה, ושהיה גם יושב-ראש הקונגרס האוקראיני רבייה-השפעה. בפגישה נכח גם ירוסלב סטיטסקו.

ביטאון הנוש האנטי-בולשביקי שנ"ס האומות פירסם את הפגישה, יחד עם תצלום של הנשיא רגון כשהוא מברך את סטיטסקו כלוחם-חרות. מאבקו הוא מאבקנו, חלומנו הוא חלומנו.

מה היה תפקידו של סטיטסקו בזמן השואה? לפי מיסמכים רישמיים הוא היה מנהיג ארבעה אירגונים אוקראיניים, שהוכרו בתום המילחמה כאנטי-שמיים, ואשר על חבריהם נאסר להיכנס לארצות-הברית.

סטיטסקו הגיע לפני המילחמה לבר-לין והצטרף לאירגון אוקראיני, שהיה שלוחה של הגסטפו. אחר-כך הצטרף לאגף-המודיעין של הצבא הגרמני אבוור. 2. גוף זה עסק בפעולות-חבלה במדינות שגרמניה התכוונה לכבושן. לקראת הפלישה הגרמנית הכינו סטיטסקו, יחד עם סטפן בנדרה ועם המ"מ מונה על הביטחון באירגונים האוקראיניים הנאציים, מיקולה לבר, רשימות מפורטות, ובהן כתובות ותיאורים של

סטיטסקו בעלון-תעמולה נאצי, 1941 ראש ממשלת-ביובות נאצי

סטיטסקו, שיש למסרם לידי הגסטפו עם כניסת הצבא הגרמני.

אחרי נפילת פולין בידי הגרמנים, בספטמבר 1939, סייע סטיטסקו באירגון הלגיון האוקראיני, שסייע לצבא הנאצי.

גדודי הטבח

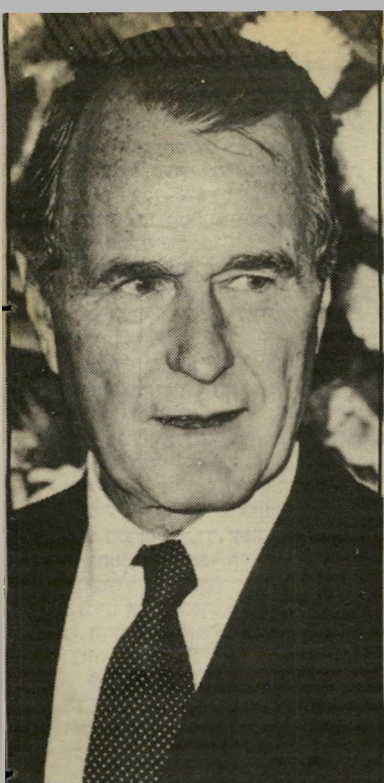
מחקר המקיף על ההתנגדות היהודית במזרח אירופה הנאצית, שנעשה על-ידי ראובן אינשטיין, מפרט כי חיסול האוכלוסיה היהודית החל ברצועת הצבא הגרמני הגיע. אבל עוד קודם לכן הכינו האירגונים האוקראיניים, כראשות סטיטסקו ובנדרה, רשימות של יהודים ופולנים אינטלקטואליים, שהיו אמורים להירצח עם כניסת בוש לנכר.

אחת היחידות הראשונות שכבשו את לובו היתה הבטליון האוקראיני

המאבק מתחיל

מאבק על מדינת-ישראל לא הסתיים בשבוע שעבר, הוא רק

הדת היא כמו סם. מסוממים רבים "חזרו בתשובה", ולא במידה. ולא במיקרה הגיעו אנשים פרימיטיביים כי

ג'ורג' בוש נחיצות לרוצח

The Real Nazis Behind Every Bush

GOP Memo: What He Knew. When He Knew It BY CHARLES R. ALLEN JR.

הכתרת ב"ווילאג' וויס" מאחורי כל שיח

„נכטינגל" (זמיר), שמפקדו היה תיאור דור אוברלנדר, שהיה הממונה על סטיטסקו.

כ"ו ביולי 1941 הם ערכו את הטבח הראשון ביהודי לובו, והיראו את הדרך למיכצעי-טבח רבים של היחידות האוקראיניות. האירגונים הצבאיים של סטיטסקו ובנדרה מילאו תפקיד חשוב בסיוע ליחידות-החיסול המיוחדות להשמדת העמים.

תוך כדי המילחמה פירסם סטיטסקו אוטו-ביוגרפיה, שבה כתב, בין היתר: „האויב האמיתי של האוקראינים אינו היהודים, אלא האימפריאליזם של מוסקווה בסיוע היהודים. אני בדיעה שאת המאבק ביהודים באוקראינה יש לבצע בשיטות-החיסול הגרמניות."

כ"ג ביולי 1941 כתב ראש-הממשלה, סטיטסקו, מיכתב להיטלר, ובו ציין בין היתר כי "גיזחון הנשק הגרמני יאפשר את הקמת אירופה החדשה, ותרו דות לך יוכל גם העם האוקראיני לקחת חלק, כשותף שווה וחופשי."

אחרי המילחמה, בשנים 1953-1960, שימש אוברלנדר כשר לענייני-פליטים בגרמניה המערבית. למרות שדר שפינוי פירסם כמה כתבות על עברו במילחמה, לא מנעו ממנו האד מריקאים לבקר בארצם. גם הוא וגם סטיטסקו מילאו תפקיד חשוב, כסייעים למאבק האנטי-קומוניסטי של דאלס.

המיוזכרים של ההנהלה הרפובליקאית מראים כי בוש ידע היטב את עברם של עוזריו האנטי-שמיים, והרבר לא הפריע לו להעסיקם.

פרט נוסף: המועמד לתפקיד סגן הנשיא לצד בוש, דן קויל, גם הוא כן למישפחה אנטי-שמיית. אביו היה כל חייו חבר באגודת נון בויץ הפאשיסטית, שפעלה בדרום ארצות-הברית כנגד כושים ויהודים. יגאל לביב

התחיל.

ואם הועזעו השחור יעזור לנו להתעורר, להגדיר את החי"זית, לבנות כוחות חדשים ולהי"פיה רוח חדשה, הרי יש בו ברכה.